

ادامه از صفحه ۲

واکنش‌ها به چالش برداشتن روسری

نرگس که بعد از دستگیری به زندان قرچک منتقل شده بود، با وثیقه ۶۰ میلیون تومانی آزاد شده است. ستوده در ادامه توضیح داد که سنگین‌ترین اتهام، تشویق به فساد است که بین یک تا ۱۰ سال زندان در پی دارد. او در توضیح اینکه ظاهرشدن بدون حجاب در معابر در کدام ماده از قانون مجازات اسلامی اشعار شده است هم گفت: «تبصره ماده ۶۳۸ قانون مجازات اسلامی می‌گوید که حضور زنان بدون حجاب شرعی در معابر و انتظار عمومی بین پنج تا ۵۰ هزار تومان جریمه نقدی و ۱۰ روز تا دو ماه حبس در پی‌دارد». او در ادامه گفت: «موکل من بدون حجاب شرعی نبوده است. او لباس زمستانی بر تن داشته و بدن او پوشیده بوده است. اگر موکلم از این اتهام تبرئه شود، از اتهام بعدی یعنی تظاهر به عمل حرام هم میرا خواهد شد».

ادامه از صفحه ۳

هالووین، ولنتاین و زبان مادری

شاید این هم از ویژگی‌های قهقریای روشنفکری جدید باشد که برخلاف اسلافش که کشورهای پیشرفته را الگو می‌کردند، تجربه‌های پاکستان، افغانستان و هند را در مدیریت کشور آن هم پس از آنکه منجر به شکست و فروپاشی شد، تجویز می‌کنند. به طور کلی هیچ جامعه دیگری غیر از ایران مقوله دکورتیو زبان مادری را تا این حد جدی نگرفته و به آن تقدس نداد و البته هیچ جامعه دیگری تا این حد آن را به بیراهه نبرد و اصول یونسکو در همان زمینه را تحریف نکرد! به گفته یکی از نویسندگان، تنها کاری که روشنفکران چپ ما همیشه در آن پیشتاز بوده‌اند پرتاب‌کردن یک موضوع بی‌اساس به میان جامعه، به‌هم‌ریختن انتظام اجتماعی و نابودی دستورهای تاریخی بود و سپس مهاجرت به کشورهای دیگری بوده است. در هیچ برهه‌ای از تاریخ ۶۰ ساله اخیر ایران، روشنفکران و مخالفان هرگز توان کنترل جریان‌ی را که خود شروع‌کننده بودند، نداشتند. امروز می‌دانیم که زبان مادری به‌مثابه یک ایدئولوژی اسب تروای تجزیه‌طلبی است اگرچه به زبان بیان نشود زیرا از تجربه‌ای الگوبرداری شده که عملاً منجر به تجزیه شده است. اما حکایت زبان مادری، در اسناد یونسکو، نجات زبان‌های در معرض نابودی بود. زبان‌هایی که «بالقوه» در معرض خطر هستند، بر اساس تعاریف علمی، زبان‌هایی هستند که کودکان زیادی به این زبان صحبت نمی‌کنند. در زبان‌هایی که بالفعل در معرض خطر هستند کودکان کمی این زبان را یاد می‌گیرند یا اصلاً هیچ کودکی یاد نمی‌کرد. زبان‌هایی که شدیداً در معرض خطرند، زبان‌هایی هستند که کم‌سن‌وسال‌ترین افرادی که به این زبان‌ها سخن می‌گویند ۵۰ سال یا بیشتر دارند یا زبان از نسلی به نسل دیگر منتقل نمی‌شود. به‌طورکلی در ایران، گویش‌های باستانی که صورتی قدیمی‌تر از زبان پارسی‌اند در معرض انقراض‌اند، همانند زبان دیلمی که ظاهراً سال‌هاست که دیگر گویش‌وری ندارد و زبان‌هایی همچون تالشی، اورامی و مازنی. اما مانند هر پدیده سیاسی دیگر، مسئله زبان مادری نیز پس از فرض سیاست‌زدگی به یک «ایدئولوژی» جدید در ایران تبدیل شد. ایدئولوژی‌سازی از یک مقوله ساده فرهنگی کار را به جایی کشاده است که از نظر طرفدارانش، انسان‌ها به دو دسته موافق و مخالف آن قابل تقسیم هستند. روز جهانی زبان مادری، حق زبان‌های در معرض انقراض بود اما از سوی حرکت‌های زیرزمینی که مدعی جمعیت ده‌ها میلیون‌ی بوده و ده‌ها رسانه در اختیار دارند، به سرقت رفت. همان‌طور که پروژه سیاسی روحانی و یونسی برای توجه به اقوام محروم همانند بلوچ‌ها و اهل سنت، از سوی سیاسونی که در همه این سال‌ها برخوردار و قدرتمند بودند به سرقت رفت و در پایان از ماهیت تهی شد. نظم فرهنگی- زبانی ایران، یک نظم «طبیعی» هزارساله است. دست‌کاری در طبیعت این نظم، پیامدهای پردامنه‌ای دارد. بیرون از این نظم هزارساله، هیچ نظم دیگری وجود ندارد و آنچه هست، هرج‌ومرج، بحران و تاریکی است. شاید کسانی باشند که این گزاره‌ها را اغراق‌آمیز پندارند، اما وضعیت فرضی را تصور کنید که بخواهیم نظام آموزشی چندزبانه را در یک استان چندزبانه و در مدت دو سال به بوتنه آزمایش بگذاریم. مثلاً به استان آذربایجان غربی برویم و زبان‌های کردی اعم از سورانی، کرمانجی، شکاک‌ی و زبان آذری و ارمنی و آشوری را در شهرها و مدارس رسمیت دهیم. آنگاه است که «وضع طبیعی» هابز را به چشم خود خواهیم دید؛ جنگ همه علیه همه و تلاش برای حذف رقیب! میان «نظم طبیعی» که ما محصل شعور ملی ایرانیان در کوره تاریخ است و «وضع طبیعی» هابز تفاوت‌های عمده وجود دارد. ما مدت‌ها پیش، زمانی که حتی آغاز آن را به یاد نداریم از «وضع طبیعی» به نظم طبیعی ملی عبور کرده‌ایم و به درجه‌ای رسیده‌ایم که بسیاری از جوامع در آرزوی آن هستند. برهم‌زدن چنین نظمی، زیر نام زبان مادری، یونسکو و هر چیز دیگر، تنها یک آرزو و کوشش غیرمدانه می‌تواند تلقی شود.

politics@sharghdaily.ir

روند اجرائی کارهای انجمن صنفی روزنامه‌نگاران استان تهران و عملکرد این انجمن محل سؤال بسیاری از همکاران مطبوعاتی است. برای پاسخ به این موارد، گفت‌وگویی با عباس عبدی، رئیس انجمن صنفی روزنامه‌نگاران استان تهران، انجام داده‌ایم که در پی می‌آید.

❧ فرایند عضوگیری انجمن از چه زمانی آغاز می‌شود؟

عضوگیری انجمن از شنبه (امروز) به صورت آنلاین انجام می‌شود و همکاران می‌توانند با ارسال مدارک درخواست عضویت کنند.

❧ روزنامه‌نگاران برای عضویت چه مراحل را باید طی کنند؟

همکارانی که درخواست عضویت دارند، می‌توانند از روز شنبه فرم پرشده درخواست عضویت را که در کانال انجمن صنفی روزنامه‌نگاران استان تهران به آدرس https://t.me/tehran_association_journalists قرار به همراه مدارک مربوط به آدرس تلگرامی https://t.me/tehran_association_journalists به شماره ۰۹۰۲۴۴۰۱۳۹۲ ارسال کنند. کمیته عضویت انجمن به درخواست آنان رسیدگی می‌کند و اگر مدارک مصدق روزنامه‌نگاربودن فرد متقاضی مبتنی بر شرایط اعلام‌شده از سوی انجمن باشد، آن فرد به عضویت انجمن درخواهد آمد و با فرد پذیرفته‌شده تماس گرفته می‌شود تا با اصل مدارک به انجمن مراجعه و با واریز حق عضویت، کارت عضویت خود را دریافت کند.

❧ شرایط عضویت در انجمن چیست؟

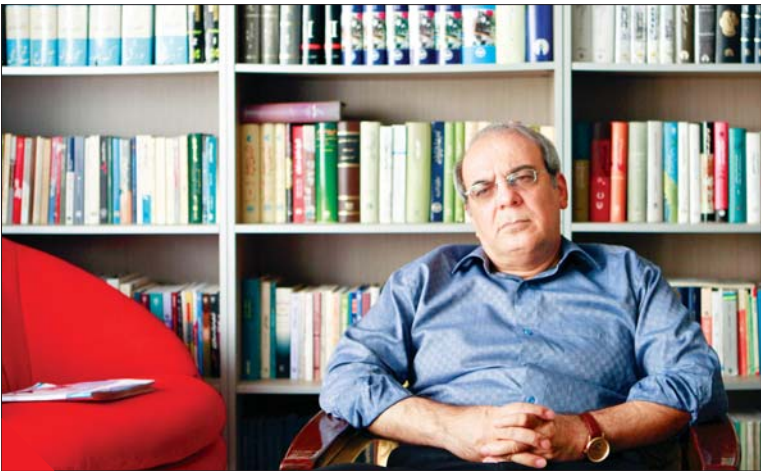
موارد در کانال انجمن منتشر می‌شود؛ اما به‌طور خلاصه به‌جز فرم درخواست عضویت که شامل کپی تمام صفحات شناسنامه و کارت ملی است و مدرکی که نشانگر روزنامه‌نگاربودن فرد باشد، مانند گواهی اشتغال به کار، کارت خبرنگاری و نمونه آثار منتشرشده در مطبوعات است.

❧ افرادی که در مجمع عمومی شرکت داشتند نیز باید این مراحل را طی کنند؟

افراد حاضر در مجمع عمومی عضو انجمن تلقی می‌شوند و تنها باید حق عضویت پرداخت کرده و کارت خود را دریافت کنند. با توجه به اینکه به‌تازگی موفق به تأمین مکان مناسب برای دفتر انجمن شده‌ایم، بلافاصله پس از استقرار اعلام می‌کنیم دوستان برای پرداخت حق عضویت و گرفتن کارت مراجعه کنند.

❧ افرادی که قبلاً درخواست عضویت خود را به هیئت مؤسس داده‌اند، اما در مجمع شرکت

سیاست

عکس: مهدی حسینی

عباس عبدی، رئیس هیئت مدیره انجمن صنفی روزنامه‌نگاران تهران:

فرایند عضوگیری آغاز شد

نکرده‌اند، لازم است مجدد درخواست دهند؟

خیر؛ همکارانی که قبلاً مدارک خود را به هیئت مؤسس ارائه داده‌اند، مدارکشان در کمیته عضوگیری انجمن بررسی و به‌تدریج با آنها تماس گرفته می‌شود تا تکلیف عضویتشان مشخص شود. در صورت تأیید از سوی کمیته عضوگیری، عضویت این افراد نیز با پرداخت حق عضویت قطعی می‌شود.

❧ کدام کمیته‌های انجمن تاکنون فعالیت خود را آغاز کرده‌اند؟

کمیته عضوگیری به دبیری مژگان جمشیدی، کمیته روابط عمومی به دبیری پژمان موسوی، کمیته آموزش به دبیری علی کدخدازاده، کمیته تدارکات و پشتیبانی به دبیری محمدرضا مقیسه و کمیته روابط کار به دبیری مسعود هوشمندرضوی.

❧ بکنند؟

کمیته‌های انجمن مهم‌ترین بخشی هستند که با مشارکت همکاران عزیز شکل خواهند گرفت. برای عضویت در هر کمیته، ضوابطی وجود دارد که در هیئت‌مدیره تصویب شده است و این ضوابط بیشتر بر اساس سابقه کار و علائق فرد است و محدودیت چندانی وجود ندارد. تمام این ضوابط به صورت شفاف در اختیار همه اعضا قرار می‌گیرد و برای فعالیت نیز در کمیته‌ها روی همه گشوده است و استقبال هم می‌کنیم.

❧ یکی از مسائلی که به‌تازگی اتفاق افتاد، مسئله طرح ترافیک خبرنگاران بود؛ انجمن در این زمینه چه کاری انجام داد؟

درباره حق تردد آزاد به داخل محدوده بیش از هر چیزی گفت‌وگو شد و از آنجا که مطالبه مهمی از بدنه روزنامه‌نگاران بود، در نهایت اطلاعیه‌ای که معرفی دیدگاه انجمن دراین‌باره است، منتشر شد. همچنین با اعضای شورای شهر و شهرداری نیز رایزنی‌هایی صورت گرفته است و معاونت حمل‌ونقل و ترافیک شهرداری نیز درخواست حضور نمایندگان انجمن را برای رسیدگی در کارگروه مربوط داده‌اند و انجمن نیز برای توضیح دیدگاه‌های خود و دفاع از آنها و نیز کمک به شهرداری برای اجرای هرچه بهتر این طرح، اعلام آمادگی کرده است.

❧ چندی پیش مسائلی برای گروهی از خبرنگاران روزنامه جام‌جم اتفاق افتاد، دراین‌باره انجمن چه کاری انجام داد؟

درباره همکاران در روزنامه جام‌جم، سه بار در هیئت‌مدیره انجمن صحبت شد و حتی یکی از اعضای هیئت‌مدیره مراتب گلایه این دوستان را منتقل کردند؛ ولی باید توضیح دهیم که انجمن در این موارد ابتدا به ساکن ورود نمی‌کند و ما به دوستانی که با این همکاران رابطه داشتند، پیام دادیم که شرح ماجرا و درخواست خود را به انجمن منعکس کنند تا بتوانیم در این زمینه اقدام کنیم؛ اما این درخواست صورت نگرفت. به دو نکته مهم نیز باید توجه شود؛ اول اینکه پیگیری موارد این چنینی فقط شامل حال اعضا و با اعلام درخواست خودشان انجام خواهد شد و این قاعده پس از اعلام ثبت‌نام رعایت خواهد شد، البته منظور موارد حرفه‌ای شخصی است. دوم اینکه پیگیری این موارد به‌طور

کامل غیرعلنی و به دور از فضاسازی‌های تبلیغی خواهد بود، مگر اینکه اتفاق خاصی بیفتد. ما شرایط روزنامه‌ها را نیز درک می‌کنیم؛ ولی وظیفه داریم از حقوق همکاران عضو دفاع کنیم.

❧ خانم خسروی، یکی از همکاران روزنامه ایران، با مشکلی مواجه شدند. برای این مورد انجمن چه فعالیتی انجام داد؟

درباره همکار دیگرمان، خانم خسروی، از همان روز اولی که مسئله علنی شد، پیگیر ماجرا بودیم و چندین گفت‌وگوی طولانی و فشرده با مدیران محترم روزنامه و سردبیر عزیز آن و نیز همکار محترم ما، یعنی خانم خسروی انجام شد و با وجود مشکلاتی که ناخواسته پیش آمد، در نهایت با درایت آنان به کار بازگشته‌اند. خواهش من از همه همکاران عزیز این است که در این‌گونه موارد سعی کنند ابتدا از طریق گفت‌وگوهای شخصی و خصوصی مسئله را طرح و پیگیری کنند و اجازه ندهند که کار به فضای عمومی کشیده شود، زیرا همیشه این امکان هست که فضای عمومی مسئله را به‌گونه دیگری تعبیر و تفسیر کنند. البته طرح حقوق افراد در فضای عمومی حق همه است، ولی اگر به‌گونه‌ای طرح شود که استیغای این حق را با مانع مواجه کند، باید از آن پرهیز کرد. در نهایت وقت برای طرح عمومی همیشه وجود دارد.

❧ به‌طورکلی سیاست حمایتی انجمن از روزنامه‌نگارانی که به‌نوعی دچار مشکل می‌شوند چیست؟

سیاست ما دراین‌باره حمایت حداکثری از اعضای انجمن و حمایت مناسب و در حد ممکن از سایر همکاران است. حمایت از اعضا شامل پیگیری‌های رسمی در صورت نیاز به حمایت‌های حقوقی و در موارد ویژه سایر حمایت‌ها خواهد بود. البته هدف ما در هر مورد خاص حل مشکل پیش‌آمده با حفظ اصول حرفه‌ای و قوانین موضوعه به‌علاوه گفت‌وگوهای سازنده است. در هیچ موردی ابتدا به ساکن در پی تبلیغاتی‌کردن مشکلات نیستیم، ولی اگر به هر دلیلی خارج از اراده ما چنین شد، مناسب با آن نیز واکنش خواهیم داشت. به‌علاوه در شرایط کلی اگرچه روزنامه‌نگاران در قطب مقابل مدیران مسئول و صاحبان امتیاز تعریف می‌شوند، ولی ما معتقدیم هر دو گروه مکمل یکدیگر هم هستند. بدون روزنامه و رسانه، روزنامه‌نگار به‌عنوان یک صنف محقق نخواهد شد. پس حمایت از روزنامه‌ها هم وظیفه ماست.

ادامه از صفحه ۳

چه کسی به دنبال مهندسی انتخابات بود؟

یادآوری این نکته ضروری است که این نظر از سوی سایر اعضای محترم شورا نه تنها مورد قبول واقع نگردید، بلکه مهلت قانونی رسیدگی به شکایات با موافقت رهبر معظم انقلاب تمدید هم شد». کدخدایی در ادامه نوشت: «حالا باید دید چه کسانی دنبال مهندسی انتخابات بودند؟ شورای نگهبان یا مهندسی در کسوت مقام اجرائی؟». حسام‌الدین آشنا هم در مطلبی احمدی‌نژاد را مخاطب کنایه‌های خود قرار داده و نوشته است: «تو راست می‌گویی! حق کلا با توست. فقط درباره عملکرد هشت‌ساله‌ات هم پاسخ‌گو باش. درمورد حامیان قبلی و منتقدان فعلی‌ات هم سخن بگو». جلیلی هم در کنایه‌ای به احمدی‌نژاد گفته است: «وقتی مقام معظم رهبری کسی را در مجمع تشخیص مصلحت نظام منصوب می‌کند برای آن است که آن فسر نظراتش را بگوید و در آن بستر برای اصلاح امور به رهبری کمک کند. نمی‌شود سکوت کنی، گاهی در جلسات باشی، گاهی نباشی، آنجایی که باید حضور داشته باشی، حضور نداشته باشی و بعد در نهایت مدعی هم بشوی». محمدعلی رامین درباره نامه احمدی‌نژاد به رهبری معتقد است: احمدی‌نژاد به وعده فروپاشی نظام اسلامی و حمایت شیطان دل خوش کرده است. او فقط یک شیطان حقیر و ابله است که خودش را ناپلئون بناپارت پنداشته تا میوه انقلاب را بچیند بخشی از یادداشت احمدی‌نژاد نامه‌هایش را با عنوان خادم ملت امضا می‌کند. محسن رضایی هم در کنایه‌ای به او گفته است: «عده‌ای که خود را خادم می‌دانند از روی چهل در کنار دشمن قرار می‌گیرند، اگر کسی می‌خواست نصیحت کند، نباید ادبیاتش در کنار ادبیات دشمن قرار گیرد، خدمت به مردم این نیست که در کنار دشمن قرار بگیری. اصلاح امور راه دیگری دارد». وزیر ارشاد هم در توییتش نوشت: «بی‌ریشگی و شارلاتانیسم دو مخاطره سیاست‌ورزی ایرانی است از مشروطه که به رضاخان رسید و از شهید رجایی که به بدل‌سازی جلی‌اش انجامید. از تاریخ بیشتر بیاموزیم». حمید رسایی هم او را یاور شیطان نامیده و نوشته است روزگاری از حامیان پروپاقرص احمدی‌نژاد بود و یک‌تنه به مضاف همه منتقدان احمدی‌نژاد می‌رفت، حالا دیگر ابایی ندارد از اینکه اعتراضات تندوتیزش را از رئیس‌جمهور محبوب سابقش بیان کند و آن چنان انتقاد می‌کند که انگار نه‌انگار روزی شیفته رئیس دولت نهم بوده است.

اینترنت پتیاک

پتیاک

بدون توقف!

پهنای باند اختصاصی ویژه سازمان ها و ادارات

با تجهیزات رایگان و تعرفه عالی

۲۳۴۹-۰۲۱

www.petiak.com

دارای پروانه سراسری ارائه خدمات ارتباطی ثابت از سازمان تنظیم مقررات و ارتباطات رادیویی به شماره ۹۵ - ۱۰۰

۰۲۱-۲۳۴۹